

η πρόταση της εβδομάδας

Φλεγόμενο αγόρι
PAUL AUSTER

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ»

Οδηγίες αναγνωστικής οικοδομής

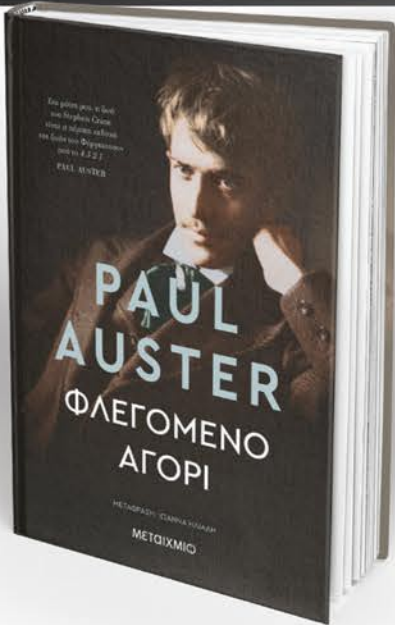
Αφού τα μπετά και τα σκυροδέματα έχουν δέσει από τα παιδικά σου χρόνια (ΚΑΝΕΙΣ βιβλιόφιλος δεν ξεκίνησε να διαβάζει στα τριάντα) κάθε χρόνο μέχρι που τα μάτια σου, οι αντοχές σου και ο χρόνος ρίχνουν απανωτά κροσέ στη κλεψύδρα, θα διαβάζεις και ένα ογκώδες βιβλίο. Fiction, non-fiction δεν έχει σημασία. Θα ελπίζεις βαθιά μέσα σου πως ο χρόνος θα παγώσει όπως σε εκείνο το επεισόδιο του «Buffy» με το δαίμονα της ακινησίας των ρολογιών. Θα φας απογοητεύσεις και θα σκεφτείς αν αξίζει τον κόπο. Θα συναντήσεις σπουδαίες παρακαταθήκες (sic) και επιβάτες της χρονοκάψουλας. Φέτος ήταν η ώρα ενός αγοριού που έπιασε τη φωτιά στα χέρια του για 29 χρόνια.

Αμερικάνικη λογοτεχνία στα αλώνια του αιώνα

Ο Stephen Crane, ένας από τους μεγαλύτερους αμερικανούς συγγραφείς παραμένει σχετικά άγνωστος στη χώρα μας και η αλήθεια είναι πως αρκετοί συγγραφείς που τα κεφάλια τους κοσμούν το λογοτεχνικό Ράσμορ, έγιναν γνωστοί και μεταφρασμένοι στα πάτρια εδάφη μας από ένα, το πολύ δύο βιβλία. Πρόχειρο τεστ: Ο Τζόζεφ Κόνραντ, πιστός φίλος του Κρέιν. Ξέρετε άλλο βιβλίο του πέρα από την «Καρδιά του σκότους»; Το αντίστοιχο έργο-κορωνίδα του Κρέιν είναι «Το κόκκινο σήμα του θάρρους» που κυκλοφορεί και αυτό από τις εκδόσεις «Μεταίχμιο». Το ζουμί όμως και η αριστουργηματική σκιά του λυκόφωτος κρύβονται στη δίνη της ιστορίας του Όστερ.

Γιατί φοβάσαι να πεις μυθιστορηματική βιογραφία;

Γιατί θαρρώ πως ούτε ο ίδιος ο σπουδαίος συγγραφέας είχε κατά νου πως θα εξελιχθεί όλο αυτό. Το ομολογεί και ο ίδιος. Αφηγείται το έργο και τη ζωή ενός αν-

θρώπου που θαυμάζει και που για χάρη του υπάρχουν ήδη βιβλία, βιογραφίες, άπαντα... Ποιος διάβολος, τι καύσιμο μετά το «4 3 2 1» υπάρχει και κάνουν τον Auster να φλερτάρει με τον Γαργαντούα; Νομίζω πως όλα ξεκινούν από τον τίτλο. Το φλεγόμενο αγόρι άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο σε ηλικία 29 ετών. Πρόλαβε να γράφει διηγήματα, ανταποκρίσεις, ρεπορτάζ, μυθιστορήματα, ποιήματα, ένα κάρο επιστολές ζητώντας λίγα ψίχουλα αγάπης ή, απλά και κυνικά, λεφτά για να ζήσει και στο τέλος τη διαθήκη του. Το υπαρξιακό angst με αναφορές στον Σίσουφο του Καμύ είναι αυτό που συγκινεί και τον δημιουργό και τον αναγνώστη.

Θα μνημονεύεται. Τελεία.

Στις 12 Μαρτίου ανακοινώθηκε πως ο Πολ Όστερ πάσχει από καρκίνο. Έχοντάς το στο νου και σε πλήρη κατάσταση βύθισης στον κόσμο του βιβλίου, η σκέψη αυτού του γεγονότος με έκανε να αναρωτηθώ για το προαισθητικό και μεταφυσικό σχεδόν, σπιράλ σύνδεσης των δυο αυτών σπουδαίων καλλιτεχνών. Μια Προμθηϊκή φλόγα-σκυτάλη από το αγόρι στον άνδρα. Ένα γεράκι που τσιμπολογάει από τη δημιουργία και μια αέναη ιστορία χωρίς τέλος. Επειδή το ποτήρι είναι θέμα οπτικής για τη χωρητικότητα, πιείτε αχόρταγα ή τσιμπήστε και σεις σαν κυνηγετικά γεράκια. Σπουδαίο βιβλίο, «βαρύ» σαν εξομολογημένη αμαρτία.

Μιχ. Παπ.